

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Aprilis' 12-dikén, 1825.

Török Birodalom.

Most már kiadhatjuk a' Görög Ujság-levelekből azon Tudósításoknak summázatját is, mellyek a' Porta által Albániában és Epirusban tétetődő nagy hadi készületekről beszéllenek:

„A' 10-dik számú Görög Kronikából Febr. 16-dikán: — „

„Mi már többször említettük, így szoll a' Tudósító, hogy Albániában nagy készületek tétettednek az ezen vidékekre való beütés végett. Újabb és bizonyos kütfőből érkezett Tudósításokban olvassuk, hogy az Albániai Vezérek ezen expedícióval nem akarnak, mint eddig szoktak volt, Juniusig vagy Juliusig késedelmezni. Az ő Vezéreik, kiket a' Porta mostanság kinevezett, köztök a' legalkalmasabb 's a' nép előtt legnagyobb tekintetben lévő emberek. Egyik a' nevezetesebbek közt Ago-Muhardar, ki az Ibrahim Basa' fijának Seraskierévé neveztetett. Hozzánk illy levelek érkeztek ezen környüllásokrol.“

Korfu-ból, Jan. 29-dikén: — „Az Ibrahim Basa' fija egy Császári Firmán által Berati Vezérré és Vallonai Basává, 's ennek Helytartójává, Seraskierévé, Ago-Muhardar neveztetett, a' végre, hogy sergeket gyűjtsön össze. A' Vezérek' plánuma az, hogy Xeromerón által Lepantó felé vezék útjokat.

Korfu-ból Jan. 31-dikén: — „Rumeli Walessi (Churschid) Larissába megérkezvén, ott 20,000 emberekből álló armádát állít lábra, mellyet az ő fővezérlése alatt Dervisch-Basa, Bekir-Basa,

Berkofthali-Basa, és Ismail-Basa fognak vezérleni, 's három felőlről fognak Moréára beütni. Churschid maga nem soká meg fog Janninában jelenni, a' hol jó és kész fizetésre 15,000 Albániai fegyvereseket fog össze szedni, kik között 5,000 lovasság fog találatni, 's minekutánna ezen armádát lábra állította, azzal Messolunghinak elfoglalására indul: de olly Császári Rendelés van eleibe adattatva, hogy vigyázatra minden szoros útnál elegendő őrző serget hagyjon hátra, megnevezve pedig a' Macrynoroszi passusnak őrzésére 2000 embereket. —

„Omer Basa ezen heteken elmulhatatlanul útnak fog indulni Salönichi felé.

„A' tengeri készületek is nagyok Konstanczinápolyban, 's a' mit én itt írok, e' mind tiszta igazság: de más felől a' jó Görög Patrióták és az ő buzgó barátjaik se' kételkedhetnek 's ne is kételkedjenek semmit az, eránt, hogy részünkről is meg ne tétetődne a' hol szükségesnek fog tartatni még jó idején minden készületek és lépések.“

A' Görög Kronika illy jegyzéseket bocsátott ezen levelek után: —

„Akár melly plánuma légyen azoközben a' Törököknek, annyit mind ezekből kételkedés nélkül szemléhetünk, hogy ők nagy készületeket tesznek olly czélzással, hogy Nyugoti Görög Országra még egyszer beütsenek 's azt ismét felpredálják. Szükséges tehát még pedig nagyon szükséges, hogy a' hasznos készületek

jő előre megtétődjenek, hogy az ellenség a maga útjában meggátoltathassék.

„Meg is tettek már a Nyugot Görög Országi Elöljárók nagyobbára mind azokat a készüléteket, a mellyeket legszükségesebbeknek lenni tartottak 's a mellyek töllök kitéltek. A' Karvaszerai erős tanyát, mellyet a' miéink a' tavalyi táborozás' kezdetén szörnyű gondatlanul a' Törökök' birtokában hagytak vala, most már az Oberst Anagnosti Karajanni és az ő Hadnagya' Patsi Basilius' gondviselése 's oltalmazása alá bízák. A' Macrynorosi passus pedig minden szélső keskeny bejárasi útjaival egyetemben Costakonomu és Jannaki Stratu nevű Kapitányoknak védelmezések alá adattattak. A' főbb armáda szakaszok, Ranga, Stornari, Tsonga, és Makri' vezérlesek alatt vagnak, olly szabadsággal, hogy ezen Generalisokt, a' mint jónak fogják látni, akár egy nagy és közönséges Lógerben tarttsák, 's ezen Lóger Karpénissiben legyen, akár pedig ha a' szükség úgy találja kívánni, más helyeken gyűjthessék össze, ahozképpest, a' mint az ellenségnek legjobban ellent lehet állani.

„Egyszersmind Messolongi és Anatoliko nagy szorgalmatossággal erősítettnek, hogy, ha az ellenséget addig valamelly véghatározású csapás nem érhetné, és ő ezen várakig elé találna haladói, itt most is éppen olly akadályokra találjon, mint a' mult két esztendőben talált. Mi nem kételkedünk semmit az eránt, hogy részünkről mindenek meg teszik kötelességeiket. Tehát Isten velünk!

Egy későbbi level mellyet a' Görög Kronika kiadott, Messolonghiből Febr. 25-dikén indult és ezeket mondja: — „

„Minden felől érkeznek a' tudósítások azon nagy készülétekről, mellyek Albániában Messolonghiának és Anatolikonak ostromoltatására tételnek. Az olta, hogy Mustapha Skutari Basa a' maga neve-

zetes expedióját tetto, mind csak hőlmi apróság beüféseket tettek az Albaniaiak ellenünk: hanem a' mostani expeditzióhoz való készülétei Mehmed Basának, sokkal felyül haladják még a' Skutariét is. Halljuk, hogy Mehmed 2000 kőmiveseket is hoz magával a' végre, hogy azon passusoknál, a' mellyeken által fog jönni, tornyokat építtessen, hogy ezek neki magazinumul és erősségül szolgáljanak, 's hogy az ő sergei között a' közösülési utak 's az eleségi szállítványok el ne vágattahassanak. —

„Ha mindjárt nagyítottatának tetszhetnek is még mostanában ezen hírek, annyi csakugyan valóságos igazság, hogy a' Prevesánál és Artánál össze sereglett résziint Török résziint Görög (*) sergek, minden kitelhető utakat módokat el fognak követni, hogy a' mi Karvaszarai és Macrynorosi tanyáinkat 's fegyveresekkel megrakatott passusainkat elfoglalhassák, hogy a' Seraskier nagy armádájának ezen passusokon lejendő által útozását könnyebbé tchessék. Prevesánál sok mozsarak és ágyuk készítettnek úthoz, hogy Messolonghi és Anatoliko felé ezeknek ostromoltatására szállíttassanak. Bizonyos az, hogy ellenségeink most rendkívül való próbát fognak ellenünk tenni: 's minelutánna mi ezt jól tudjuk, szükség hogy mi is minden kitelhető lépéscket megtegyünk, hogy a' veszedelmet elháríthassuk.“

(*) — Találtatik a' Kronikában még egy mind ezelnél is újabb level, de az írónak megneveztetése nélkül, a' melly Márcz. 2-dikén indult, és egyenesen a' nerezett újságnak Redaktorához van intézetye, 's ezek mondatnak benne: — „Nem igaz, hogy az Artánál és Prevesánál össze gyülekezett Török armadában Görögök is taláttatnának. Nem. Egy Görög so' hadakozik a' maga hazája ellen. A' kényszerített Görög sánczások, kőmivesek, szekeresek, nem tartoznak ide.“ —

Az is megjegyzésre méltó, hogy ezen level eloszlatni iparkodik azon megfélemlést, a' mellyet a' Törököknek Albániában tétetődő készülteik a' Görögök között támoszthatna.

Észak Amerika.

Az itt következő tudósítás rövid ugyan, de nagyon fontos annyiban, hogy Amérikában új háborus zivatarokra mutat. Az Anglus Kurírban illy tudósítás találattik: — „

„Philadelphia. Washingtonból olly parantsolat érkeze ide az Országlo-székől, hogy itt az építőmívhellyen munkában lévő hadi hajóknak készítésével olly nagyon siessenek, mint csak lehet, 's haladék nélkül még más két hadi hajóknak építését is vegyék munkába ugyan ezen mívhellyen. A' Kurír, ki ezen parantsolatot ide hozta, arra felé intézte útját, hogy azt hozhatjuk ki, hogy más kikötőhelycinkbe is elvitte ezen parantsolatot. Ezen újság tengeri sergeinknek nagyon kedves, de tengeri kereskedőjinknek egy kevésbé kedvelten lehet. Azonban csak a' mi mostani egyetlenegy ellenségünkől, tudniillik a' Spanyoloktól, nints miért nagyon féljenek.“

Ezen tudósítás után azt a' megjegyzést teszi a' Londoni Kurír, hogy egy Ney-Yorkból hozzá érkezett magános levelben is hasonló erőssittetik.

A' Guatimalai (az úgy nevezett Centralis Amerikai) Insurgens Országlo-szék, a' Jamaikából Kinstonból Febr. 8-dikán indult tudósítások szerint, a' több Amerikai Spanyol Insurgens tartományoknak példaadásait követvén, az ott találattó minden Európai Spanyoloknak megparantsolta, hogy az országból takarodnak-el. Mondják, hogy az indította a' Gua-

timalai Országlo-székét illy hemény rendelésnek kiadására, hogy valamely titkos egyetértést fedezett-fel, melly az itt és Havannában találattó Európai Spanyolok között fözetett. Az egyetértés Truxillóba terjedett-ki. Főbb Gerjesztője egy Pap volt, 's oda czélt, hogy Guatimala az anyaország' szárnyai alá ismét vissza téríttessék. Mondják, hogy a' tartománynak már sok részeire ki volt az egyetértés terjesztetve.

A' Mexikói Congressus azt határozta mult Dec. 20-dikán, hogy mind azokra nézve, a' kik Politikai vélekedéseikért vádoltathatnának, közönséges megbótsítás hirdettessék-ki, csak azokvétettelvént-ki, kik az óta, hogy a' Constitúció proklamáltattott, az Orzágnak függetlensége ellen öszszecsüvést gerjesztettek.

Decz. 28-dikán éjjel egész reggeli három óráig vetekedvén ezen Congressus, végezetre meghatározta, hogy a' Végrehajtó Hatalomnak szabad legyen emnekutánna olly személyeket, a' kik éránt valamely gyanúja lehet, az Orzágnak egyik tartományából, a' másikba által szállítani. Ezen végzés sokaknak nagyon szemibe tünit.

A' Mexikói újságlevelek szerént, ott a' Siátus' esztendei jövedelme még most csak 9,770,572, a' fegyveres sergékre 's hadi költségekre való kiadás pedig 17,986,074 Piasterekre telt. A' szárazai sergek tartására 12,000,000, a' tengeriekre pedig 2,934,585 Piasterek kívántattak.

A' Londoni Morning-Chronicle olly kibotsátkozó kifejezéseket hoz-fel az Egyesült Amerikai Státusokban kijövő újságlevelkekből, hogy valósággal alig tudja magát egy akár melly figyelmetes Olvasó fel-találni, hogy mit hozzon-ki belőlök. Ezekre a' csak Szabad Státusokban előfordúható kibotsátkozósi kifejezésekre a' Quicquid

Adams' és nem a' Gen. Jackson' Elöl-
ülővé lett választatása adta az alkalmatos-
ságot, a' melly tekintetben az egész dolog-
nak értelmesebb voltáért méltó leszen itt
azt megjegyeznünk, a' mit már az ujságok
régebben is irtak, hogy az Adams és
nem a' Jackson' választatása úgy történt
volna, hogy a' három Candidátusok, úgy
mint, Jackson, Adams és Klay közzül,
Jackson legtöbb, utánna Adams kevesebb,
Clay pedig legkevesebb votumokat, de an-
nyit, a' mennyit a' törvények kívántak vol-
na, egyik se' találván, Klay, hogy, ha
nem ő is, legalább a' barátja Adams lehes-
sen Elölülővé, azt cselekedte, hogy le-
mondott a' Candidátusságról, melynek a'
lett következése, hogy azután azon négy
tartományok is, mellyek addig réa voksol-
soltak volt, az ő barátjának Adamsnak ad-
ták a' magok votumaikat, 's így lett végre,
hogy Adams nevezetett Elölülővé. Hanem
már ez akár mint történt, elég, hogy A-
dams nem tétetett Elölülővé, a' melynek
mint látjuk, Jacksonnak is Adamsnak is
sok pártfogóji levén, nagy pezsgés lett a'
következése, mint a' következőkből ki-
tetszik: —

A' Nationál Intelligencer egye-
dül nagy mérséklettséggel irt a' történet-
ről. Ez így fejezte-ki magát: — „A' mi
Respublikánk Elölülőjévé, minden régibb
vélekedésünk ellen a' legelső golyóbisozás
által Adams úr választaték-ki, kinek
pártját a' békeség' barátjai, valamint szin-
tén az ő vetélkedő társának, Gen. Jack-
sonnak ellenben sok olly nyughatatlanok
fogták, a' kik nagyon szeretnék a'
hadakozás' tüzit felelesztetni.

De akár mint legyenek mind ezek,
mi itt csak azt említjük-meg rövideden,
a' mit a' Morning Chronicle ezen tárgyra
nézve felhordott: — „

„A' Ney-York American e'képpen
szoll: „Washingtonban 1825-ben
Febr. 9-dikén méreg miatt meghaltak az

Egyesült Státusok' Virtusai, Szabadsága,
és Függetlensége, mellyet néki a' Bitan-
goló John Quincy Adams és Henry Klay
orozló kezeik adtak-bé: Ugyan azon napon
és helyen a' nép' részesei is meghaltak.“

„A' Columbian Obscrvér így fejezi-ki
magát. „Oh melly mélyen megalacsonyit-
tatánk! Melly gyalázatos örvénybe esett-
belé az Amerikai Respublika előbb, hogy
sem a' maga dicsősséges hírét-nevét egy
fel századnál tovább fenntartotta volna!
Melly szép szabadságban él Anglia a' mi
Egyesült Státusainkal össze hasonlítottatva!
Sőt még az elbolondított és elméltatla-
nított Spanyol Ország is fényes tisztá-
ban felyül emelkedik rajtunk! Micsoda
Amerikai szív nem vérzik azon fájdalmak
miatt, mellyeket néki illy bitangoltatásnak
meggondolása okoz!! Státusaink közzül
ötöt vásárlott-meg a' Bitangoló, a' mel-
lyek mint valamelly marha-csorda vagy
Szeretsenekből álló nyáj, által engedte
magát az ő részére hajtatni!!! Hogyan te-
heti ezen ember-valaha jóvá ezen csele-
kedetet? Hogyan oltathatik valaha ki ez
a' gyalázatos öszszesküvés? Nincsenek
elegendő szavaink ezen érzékenységek-ki-
fejezésérc. Közönséges rémulés uralkodik
nállunk, a' melly még minket (Ujságírókat)
is meglepett. Nem okozhatott volna köz-
tünk a' Britanniai Király' Országlásának
visszatérése nagyobb elbámulást, elirtód-
zást, és bosszszankodást, mint ezen vá-
losztás okozott. A' nép nem tudja felta-
lálni magát az elkedvetlenülés és dühös-
ség között.

A' Washingtoni-Gazette is, pedig a'
hol a' Congressus és a' Respublika' Elöl-
ülője tartozkodnak, elég hévesen nyilat-
koztatta-ki magát: — „Az a' történet, úgy
mond, hogy az Elölülői méltóság Adams
Urnak így eladatott, több nagy tekinteti
embereinkben kétséget gerjesztett az eránt,
hogy valyon alkalmas-e a' mi népünk ar-
ra, hogy maga-magát kormányozhassa. Mi-

dön azt látjuk, hogy ezen nép, némelly kevés számú Egoista és mesterkedő emberek által e-képpen az orránál fogva hurczoltatik, így valósággal okunk lehet arra, hogy Képviseleti Országlási Systemának sokáigtartását kétségbe hozzuk.“

Minekutánna a' Londoni Chronicle minden Észak-Amériikai ujságokból ezen mérges kibocsátkozásokat felhordta volna, illy megjegyzéseket vetett azok után: „

„Mint ezek az Ujságírói elvetemedések mutatják, az Elölülői utóbbi Választás ott rendkívül való pezsgést okozott. Ezen Ujságleveleknek nyilatkoztatásaik valóságos elvetemedéssel öszsze csatoltatott dühödtséget jelentenek. —

„Mi attol tartunk, hogy az Amériikai nyomtató-sajtó még nem alkalmas arra, hogy a' Szabadság szavának ellenségein győzedelmeskedni tudjon. Nékünk ezen dolog a' következő kérdésnek feltételére adott alkalmatosságot: „De hát valyon szabad nyomtató sajtó nélkül jobbak volna-nának-e az Amériikaiak? —

„Meg kell azt vallanunk, hogy az Amériikai Ujságírók közt szörnyű erköltetelenség uralkodik. Ezek nem igen nagy lelkesmeretességgel viseltetnek a' valóságos történetek és vélekedések eránt. De e' nem egyebet bizonyít, hanem csak hogy az Amériikai nép minden politikai boldogságai mellett is nagyon meszsze van még egy kimíveltetett Státusnak tökéletességeitől: noha más felől meg kell vallanunk azt is, hogy egy illy, csak tegnapi nak nevezetethető nemzet, a' melly egy végzetlen kiterjedésű földön elszéledve lakik 's e-szerént a' régi nagy népességű országoknak sokféle elsőbbségeitől meg van fosztatva, így is valósággal bámulást érdemlő lépéseket tett már előfelé. Egy ember, a' ki a' maga lakóhelyéről más tartomány-

ba vagy azon tartományban is ezer mért-földnyi távolságra veheti minden nehézség nélkül útját, természet szerént sokkal kevesebbet ügyel a' közönséges vélekedésre, következőképpen oka is kevesebb van arra, hogy magát jól viselje, mint egy olly Országban volna, a' honnét, ha egyszer letelepedett, nem olly könnyen távozhatik el, 's a' hol, ha egyszer jó hírét-nevét szomszédai előtt elvesztette, azt nem olly könnyen szerezheti vissza. Amérikában a' meszsze való elvándorlásnak könnyüség kedvező lehet ugyan a' függetlenül való életnek, de nem úgy a' betsületességnek. A' kinek már valaha az Amériikai emberekkel többször dolga volt, jól tudja azt, hogy ha valamit el adott nékiek kész pénzelt lett fizetés nélkül, meszsze kell neki menni, hogy adóssainak szemek közé nézhessen.

„Mi itt csak azért említők-meg az Amériikai emberekről ezen tulajdonságot, hogy kitéssék, hogy az Amériikai emberek magok azok, kik a' nyomtató-sajtót rosszá teszik, nem pedig a' nyomtatási szabadság az embereket. Sőt a' nyomtatási szabadság nélkül mind azok a' környülállások, a' mellyeknek az Amériikai emberek karakteréhez rossz be folyások van, nyomtatási szabadság nélkül még rosszabbak lennének. Mi azért beszéllünk most éppen itt ezen tárgyról, hogy nagy szomor-kodással vettük eszünkbe, hogy egyik azon emberek közzül, kiket az új Elölülő a' maga Ministeriumába vett, tudniillik Forsyth úr, ellenséges indúlattal viseltetik a' nyomtatási szabadság eránt, a' mit mi rendkívül nagy oktalanságnak tartunk lenni. Ezen úr (Forsyth) így beszélt nem régen valami vitatás' alkalmatosságával:

„Fájdalom, hogy a' nyomtatás' dolga, ez a' Politikai szabadság' palladiuma, nálunk illy rossz lábön áll. Szégyenlem hogy

még kell vallanom ezen ház előtt, de úgy van, hogy minden Válosztási időben olly megvetéssel viselik a nyomtatók magokat, hogy lehetlen tudni mit kelljen hinnünk. Akár melly valódi igazsággal panaszoljon valaki, hogy a Válosztás dolgában ez vagy amaz mesterkedést vette észre, már ez elég arra, hogy a nyomtató sajtó által mint hazug rágalmozó azonnal meg bélyegeztessék. Ezen sajtó, a melly ezen Országban illy sokáig büszkeségére szolgált a szabadságnak, már megszűnt az ártatlanság' oltalmazója 's a bűnös lelki- esmeret' ostora lenni."

„Mi remélnjük, így végzi szavait a Chronicle, hogy az új Elölülőnek Adáms úrnak nem illy féle tulajdonságok ajánlották Forsyth urat."

Az Észak-Amériikai Congressus nagyon fontos dologban foglalatoskodik. Ez a rabszolgaságnak eltöröltetése, mellyen az Anglus Országlószék is, már sok esztendők óta iparkodik. Erre annak meg-gondolása adott mostanában a Congressusnak alkalmatosságot, hogy, mivel már az az idő nem messze van, hogy ezen Státus a maga adósságait, mellyeket füg-gellenségének megszerzése végett folytatott hadakozásai miatt tett volt, egészen lefi- zesse, 's azon jószágoknak eladattatása, mellyeknek arra ezen adósságnak fizeté- sére fordított; ezután is folytatni fog — mire kellessék már ezen-től az ezen jószágok' eladásából bejövő summákat for- dítani. Sokak úgy vélekednek, hogy leg- jobb leszen ezen summiát azon rabszol- gák' szabadságának visszaszerzettetésére fordítani, kiket az Amériikai polgárok ma- goknak régtől fogva felvásároltak, 's már most magok' kárvallása nélkül szabadon nem bocsáthatnak. Jó leszen így szolla-

nak némellyek, ezeknek szabadságát a Státus' szükség felett való jövedelme által vissza vásárlani. Azt mondják, hogy az új Elölülő Adáms, nagy ellensége a' rab- szolgai Systemának.

Francia Ország.

Azt mondja a Párisi Csillag, hogy a' Francia Királyi Koronázás, akár melly nagyon rajta legyenek is a' készül- teknek megtétetetésén, csakugyan el fog halasztatni Juniús 12-dik napjáig, annyival is inkább, hogy akkorra bizonyosab- ban számot lehet a' szép időhöz tartani, a' hova járul annak meggondolása is, hogy addig a' Törvényhozó Kamarák is elvégezhetik mostani munkájikat. A' két nagyobb tárgyak ugyan — tudniillik elő- ször, hogy a' Kivándorlott Francziák' kárvallása, per 1,000,000,000 (egy Mil- liárd) tőke-pénz, vagy az ezért nékiék esztendőnként fizetendő 3 per Cent in- teres által megtérittessék; másodsor, hogy a' Státusnak e' miatt okoztató köl- tségre való tekintetből, a' Státus ezentúl a' maga Hitelezőjinek az öt per Cent interes helyett ennekutánna csak részint 3 részint 4 per Centet fizessen, a' Köve- tek Kamarájában már elvégeztetett — ha- nem ugyan ezen tárgyak már most a' Pairek' kamarájában is elővétetettnek, és könnyű által látni, hogy Május' 15-dik napjáig, mikorra a' koronázás eleintén határozottatva volt, el nem végeztet- hetnek.

Magyar Ország.

Nagy-Geresdről, Soprony Vármegyéből. Mindannyiszor mely fájdalom folytja-el a' köz-jó' előmozdítá-

sáért hervulni tudó Hazafi szívet, valahányszor egy közhasznú és Nagy Férjfiú közülünk elenyészik. Pedig ismét egy illy jeles Férjfiút vesztenk-el néhai Tekintetes Nemzetes és Vitézlő Alsó-Káldi Káldy János Urbán, T. N. Soprony Vármegye 2-dik Al-Ispányjában, több T. N. Vármegyék Főrendű Táblabirájában, 's a Duna-túlsó Kerületi Augustai Vallásttartó Evangélica Superintendencia Nagy Erdemű Fő-Inspectorában, midőn Őtet az Élet és Halál' Ura, e' folyó eszt. Mártzius' 30-dikán ez árnyék Világból az Örökkévalóságra — becses életének 62-dik esztendejében általszóllította. Mint tisztelt Fő-Inspectorának, az említett Superintendencia 9 hónapig, — mint 2-dik Al-Ispányjának pedig a' tisztelt Megye nem egészen 5 esztendeig örülhetett csak. — Erdemcinek legnyilvánosabb tanúji voltak szép Hivataltai, mellyeket bölcsen és nagy pontossággal viselt, és még az is, hogy a' Cs. Kir. Felsőleges Udvarhoz több ízben is Deputatusnak volt e' Megyétől kinevezve. Hátragyott Hitvese, Tekintetes Felső-Őri Patthy Trézsia Nagy Erdemű Asszonyosság, Ő benne egy szeretett jó Férjet, — szép reményű két felnőtt és kitüntetett Fijai pedig egy szép példát mutató édes Atyát keseregve siratnak. — Nyugodjanak békével áldott Hamvai!!!

A' halotti gyász-pompáról, és az ezen alkalmatosságra készített Halotti Elmélkedésekről, rövid idő múlva bővebb Tudósítást fogunk adni.

E r d e l y .

Sepsi Sz. György Februárius' 13-dikán.

A' tisztelettel szeretett jó Monarchája eránt, háládatossággal tartozik egy Nemzet, az a' Nemes Székely Nemzet, mellynek a' kisszbb tagokrais ki terjedő boldogító, Intézetek, 's végnélkülvaló, jó te-

teményekért, van oka a' jó Fejedelem a' Nép Attya eránt, háládatosságát buzogniki, mellyet minden alkalmatossággal öröm érzések között forron kíván is kimutatni. De ezen háládatosság, tellyesebb fontosabb, hogy érdemes fő Polgár, egy tisztelt Hazafi, egy köz szeretetben lévő Előjáró veszi által a' Néptől az áldozatot 's teszi le azt a' Tronus előtt. Illy háládatos öröm érzésnek vala Tanúja Februárius' 12-dike Felsőleges Fejedelmünk születése napja, melly itten Sepsi Sz. Györgyön, még nagyobb háládatos tisztelettel örömmel, 's pompával ünnepeletett, mint a' múlt Esztendőben:

A' Nemes Háromszéki tellyes Tisztség, több más számos főbb Nemességgel egygyütt a' Méltgs Cs. K. Kamarás a' Méltgs Fő K. Tábla valóságos Assessora 's Ns. Három Szék Administrátora Uzoni Méltgos Béli László Úrhoz a' Praetoralis szálásra felgyülvén, Méltgos Gróf Cs. K. Kamarás és Oberster, Kálnaki János Úr is, a' Ns. Székely Huszár Regiment számos Tisztjeivel megjelent valamint a' Ns. 2-dik Székely Gyalog Regiment egygyik Fő Strázsamestere B. Ernitz Úr is, néhány Gyalog Tisztekkel. Onnan egygyütt a' Tiszti Karok Előjárójokat, a' Ns. Regiment Kápolnájába kísérték, a' hol a' Regiment-Káplány elsőbben az alkalmatossághoz alkalmaztatott, fontos beszédet tartott, azután pedig Nagy Misét, 's végre ájtatos buzgó könyörgést nyujtott; a' Néppel egygyütt Felsőleges Uralkodónk' hosszas és szerentsés életéért, mellyet kar ének végzett-bé, ágyu durrogások, egy Compagnia Gyalog, és egy Escadron Székely Huszár puskájok ropogása között. Azután a' S. Sz. Györgyi Normális Iskolába tanuló Katona Ifjúság a' Huszár Stab eleibe, sorba állítatván az egész közönség előtt, a' magokat szorgalmatosságok által, megkülönböztetett Tanulóknak, Trombita barrogások között nyert jutalomul, könyvek

osztattak-ki. Innen mind a' Provincialis mind a' Huszár mind pedig a' Gyalog Tisztek 's Mél.gos Administrátor, Mél.gos Oberster, és Mél.gos Fő Strása Mester Urakat, a' Mél.gos Administrátor Úr Szárlására kísérte, a' Melt.gos Administrátor Úr által pedig, a' számosan öszve gyúlt, minden rendelévő, Nemes Tiszti Karok, pompásan megvendégeltettek. Az ebéd alatt Felséges Urunk, Felséges Aszszonyunk, a' Korona Herceg és az egész Austriai Ház egészségéért, külön külön, számos poharak ürítettek, melyre mindenkor hármas ágyu durrogás hangoztatta vissza, az Éllyen kiáltásokat. Estve a' Melt.gos Administrátor Úr ablaka alatt, magossan felállított Piramisok világosítottak-meg, 's az egész város is, 's némelly Privátusok ablakaiba Vivát F. I-mus volt ki világosítva. Az Innepi pompát végezte bé a' Melt.gos Administrátor Úr által, a' fennírt, pompás ebédután tartott fényes estvéli mulattság.

Említést érdemel azis, hogy a' Reformátusoknál is, öröm és háláadó Innep tartatott, Felséges Urunk' Születése napján, 's buzgó esedezések nyújtattak a' Mindonhatóhoz az Ó Fel.gok hoszszas életéért 's szerentsés Uralkodásáért.

Bécsből: — Minden Magyar, kinek ereiből még ki nem párolt Nemzetisége iránt viseltetni azon köteles Érzés, mely szerint Nemes kevélységit leli Eredetnek magasztalt voltába, minden a' ki elégséges Össei nagyságának fényit, 's emlékeztit egész Lélek arannyául tisztelni, méltán ohajlhattyá: hogy valamint a' Nemzeti Játszó-szin, egy magába fennálló Nemes, és Hatalmas Nemzethez illő tulajdonba előmenetelesítették, ugy az ezen elő adandó Darabok, a' jeles-cselekedetekkel gazdag Honnyi Történetekből dol-

goztassanak-ki; ilyenén méltán igasságos, méltán helyes ohajtás teljesedésinek gyarodását tiszta indulattal örvendhetni vagy on újabban is szerencsénk, a' midőn közelebről Pesten nyomtatásban megjelent; Budafalvi Bors Sámuel Tabularis Ügyvédő Úr által íratott Énekes Vitézi Játék: „Kenyérmezei Viadal, vagy is a' „hasonlíthatatlan Vitézség IV „felvonásban.“ (*) Ezen Játszó-szini Új jelenés valamint az érdemes Szerző Lelki tehetségeinek dicséretére, 's becsületére válik, ugy tagadhatatlanul a' Nemzeti Játszó-szinnek is díszére leendő az. A' ki dolgozásra magasztalt, és minden igaz Magyar szívébe háládatos emlékezetbe élő Tárgyat választott a' Szerző, melynek elfelejthetetlen Hősse szintegy, mint Vitézei, és az Isteni Végzés szárnyain érkezett segéd Sereg a' Honni történeteknek Classicus földjén be bizonyította: hogy a' Magyar Fegyver Diadalmait valamint szeny soha se fertéztette, ugy Nemzeti szabadságot semmi Erő nem volt elégséges Szolgátság sorsára alázní. Az elő adás tehát nem költött, hanem igaz történeten alaposodik, az egybe Szerkesztetés, el Oszítás, az egésznek minden Jók keblébe keletmet gerjesztő ki fejtődése meg nem széplősített tiszta Magyarságba dolgoztatott és ohajtani valóba lehet, hogy ezen gyönyörködtető, és tanító Darab a' Nemzeti Játszó-szineken mentül előbb, és mentül többször elő adattassék, ohajtani kell azt is, hogy az Énekek Dalainak hangjai a' Magyar fentebbi érzést ki fejezni ismerő, de érezni is tudó Mivészí tulajdonba szerkesztessenek egybe. Cs.

(*) A' Kenyérmezeje Erdélyben egy szép mező; nevét onnét veszi, hogy ott terem a' legszébb gabona.